

главата е изгрѣвъ, задната — залѣзъ. Физическата любовъ е залѣзъ, а висшата, Божествена любовъ — изгрѣвъ. Като се движи между изгрѣва и залѣза на своя животъ, човѣкъ придобива опитности и знания, съ които се връща тамъ, отдето е дошълъ.

Като ученици, вие трѣбва да намѣрите начинъ, чрезъ който да реализирате желанията си. За да постигне едно свое желание, човѣкъ се нуждае отъ три нѣща: първо, отъ обектъ, къмъ който да се стреми; второ, отъ сръдства за постигане на този обектъ и трето, отъ мѣсто, дето да постави постигнатия обектъ. Сжщото се отнася и до мислитѣ и чувствата. Всѣко желание, всѣко чувство и всѣка мисль, които не се реализиратъ, измжчватъ човѣка, вследствие на което той става недоволенъ отъ живота. Значи, всѣка Божествена идея иде отгоре, презъ главата, минава презъ сърдцето и се реализира чрезъ волята. Умътъ е изгрѣвътъ, сърдцето — залѣзътъ, а волята — зенитътъ, т. е. най-високата точка, до която слънцето може да се издигне. Волевъ човѣкъ е онзи, който е буденъ въ три посоки: въ посоката на своя умъ, въ посоката на своето сърдце и въ посоката на своята воля. Когато слънцето минава презъ тритѣ точки — изтокъ, зенитъ и западъ, то извървява единъ кръгъ, следъ което отново се явява. И човѣкъ трѣбва да бжде въ постоянно движение, всѣки день да изминава кръга на своя животъ, да се движи между силитѣ на ума, на сърдцето и на